

hozzájárulását, negyedszer – abban az esetben, ha elfogadjuk, hogy a fenti hozzájárulás bizonyításra került – az Elsőfokú Bíróság által vétett azon hibára, hogy a megállapodást versenyellenesnek minősítette anélkül, hogy megvizsgálta volna azon általános jogi és gazdasági háttérrel, amelyben a megállapodás létrejött, valamint annak esetleges hatásait, valamint ötödször az indokolási kötelezettség megsértésére, valamint a megtámadott ítélet a forgalomnak a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésében előírt 10 %-os felső határ szempontjából a fellebbező tagjai – és nem csupán a fellebbező – forgalmának figyelembe vételére vonatkozó indokolásának ellentmondásosságára.

Hatodik jogalapjában végül – amely másodlagosan a vele szemben kiszabott bírság csökkentésére vonatkozik – a fellebbező arra hivatkozik, hogy amennyiben a Bíróság elutasítja a fenti jogalapokat, még mindig helye van a kiszabott bírság összege csökkentésének, mivel e bírság a fellebbező forgalma 20 %-ának, és nem 10 %-ának felel meg, amely megsérti a 17. rendelet 15. cikke (2) bekezdésében foglaltakat.

—————

A Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgium) által 2007. február 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – N.V. Lammers & Van Cleeff kontra Belgische Staat

(C-105/07. sz. ügy)

(2007/C 95/47)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: N.V. Lammers & Van Cleeff

Alperes: Belgische Staat (belga állam)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az EK 12., az EK 43., az EK 46., az EK 48., az EK 56. és az EK 58. cikkbe ütközik-e a jövedelemadóról szóló 1992. évi törvény tárgyidőszakban hatályos 18. cikke (1) bekezdésének 3. pontja és (2) bekezdésének 3. pontja által előírt belga szabályozás, amelynek alapján a kamat nem minősült osztaléknak és ezért nem volt adóköteles, ha azt belga társaság vezető testületi tagjának fizették, míg ugyanilyen körülmények között osztaléknak minősült és ezért adóköteles volt a kamat akkor, ha azt külföldi társaság vezető testületi tagjának fizették?

2007. február 22-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-106/07. sz. ügy)

(2007/C 95/48)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők): A. Bordes és K. Simonson, meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel számos francia kikötő tekintetében nem dolgozta ki a 2000/59/EK irányelv ⁽¹⁾ 5. cikkében előírt hulladékgazdálkodási terveket, vagy legalábbis nem tájékoztatta a Bizottságot létezésükről és végrehajtásukról – nem teljesítette az említett irányelv 5. cikke (1) bekezdéséből, illetve 16. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2000/59/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2002. december 27-én lejárt.

⁽¹⁾ A hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről szóló, 2000. november 27-i 2000/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 332., 81. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 5. kötet, 358. o.).

—————

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-290/05. sz., Friedrich Weber kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 11-én hozott végzése ellen Friedrich Weber által 2007. február 13-án benyújtott fellebbezés

(C-107/07. P sz. ügy)

(2007/C 95/49)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Friedrich Weber (képviselő: W. Declair ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-290/05. sz. ügyben ⁽¹⁾ 2006. december 11-én hozott végzését;
- A Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2005. május 27-i határozatát.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a következőkkel indokolja az Elsőfokú Bíróság végzése ellen benyújtott fellebbezését.

A kereseti kérelem elfogadhatatlanság miatti elutasítása az Elsőfokú Bíróság által azért volt jogellenes, mert e kérelem alapján az Elsőfokú Bíróságnak bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítására kellett volna köteleznie az eljárásban résztvevő másik felet. Az Európai Közösségek Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata szerint az Elsőfokú Bíróság ilyen utasítási jogkörrel nem rendelkezik. Továbbá a megtámadott határozat szerint a fellebbező fél módosított kérelmét nem lehetett úgy értelmezni, hogy ez a kérelem hallgatólagosan az eljárásban résztvevő másik fél megtámadott határozatának megsemmisítésére irányul. Ez a következtetés nem fogadható el, a fellebbező módosított kérelme nemcsak hallgatólagosan, hanem kifejezetten az eljárásban résztvevő másik fél megtámadott határozatának megsemmisítésére irányul. A fellebbező módosított kérelme a bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló részében elfogadható. Ezért jogellenes a keresetet összességében elfogadhatatlannak minősíteni.

Az Elsőfokú Bíróság megtámadott határozatában kifejti, hogy a keresetlevél „a közjogi műsorszolgáltató szervezetekkel és más állami intézményekkel szembeni vádaskodást tartalmaz”. A fellebbező állításainak ilyen minősítése elfogadhatatlan módon diszkreditálja a fellebbező által előadott tényállást. A kereseti kérelem „vádaskodáskénti” lekicsinylő minősítése azt bizonyítja, hogy az Elsőfokú Bíróság a kifogások rendkívüli jelentőségét és a közösségi jog ezzel összefüggő megsértését nem vizsgálta arra nézve, hogy azok a kereseti kérelem megalapozottsága szempontjából mennyiben bírnak jelentőséggel. Az Elsőfokú Bíróság ezzel figyelmen kívül hagyta a meghallgatáshoz való jogot. A fellebbező tartózkodóan megfogalmazott előadása értékelésének ez a módja az elfogadhatatlanság hiányának gyanúját és a tisztességes eljárással kapcsolatos kétségeket is megalapozza.

A megtámadott határozat sérti az Európai Unióról szóló Szerződés és az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés elveit. Figyelmen kívül hagyja a Közösségnek a demokrácia és a jogállamiság fejlesztésére és megerősítésére, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartására irányuló kinyilvánított akaratát. Az Elsőfokú Bíróság végzése azt is figyelmen kívül hagyja, hogy milyen jelentőséggel bír a nyilvánosság elve akkor, amikor a Közösség hitet tesz a demokrácia mellett, és kinyilvánítja ezzel kapcsolatos akaratát. Az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy az alperes határozata összeegyeztethető-e a Közösség céljaival. Így a megtámadott határozat a hatályos közösségi jogba ütközik.

A fellebbező szerint nem igaz, hogy a kérelem azon része, amely a vitatott bizottsági dokumentumhoz való hozzáférés jogára

vonatkozik, maradéktalanul elintézését nyert. Az alperes az Elsőfokú Bíróság előtt megerősítette ugyan az egyik folyóiratban közzétett bizottsági levél hitelességét, a fellebbező azonban egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy az eljárásban résztvevő másik fél általi megerősítés nem jelenti a kereset érdemi elintézését. Indokolásként különösen arra hivatkozik, hogy a kérdéses folyóirat nem az eljárásban résztvevő másik fél hivatalos közleményeinek közzétételére szolgáló fórum.

Mindezen okok miatt az Elsőfokú Bíróság megtámadott határozatát hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ HL C 331., 42. o.

A Prud'homie de pêche de Martigues (Franciaország) által 2007. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jonathan Pilato kontra Jean-Claude Bourgault

(C-109/07. sz. ügy)

(2007/C 95/50)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Prud'homie de pêche de Martigues

Az alapeljárás felei

Felperesek: Jonathan Pilato

Alperes: Jean-Claude Bourgault

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 1) Az 1997. április 29-i, 894/97/EK tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ az 1998. június 8-i, 1239/98/EK rendelettel ⁽²⁾ beiktatott 11a. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az tiltja az úszó horgonyhoz rögzítettségük miatt nem vagy alig elsodródó kopolyuhálókat is?
- 2) Az 1997. április 29-i, 894/97/EK tanácsi rendeletnek az 1998. június 8-i, 1239/98/EK rendelettel beiktatott 11a. cikke (1) és (2) bekezdése érvényes-e, minthogy:
 - a) úgy tűnik, hogy tisztán környezetvédelmi célt szolgál, miközben megalkotására az Európai Közösség létrehozásáról szóló, Rómában 1957. március 25-én kelt szerződés korábban 43., jelenleg 37. cikke alapján került sor;
 - b) nem határozza meg az eresztőháló fogalmát, tehát nem határozza meg a tárgyi hatályát;
 - c) nem ad világos indokolást;